

כ"ח באב תשפ"ה (22.8.2025)

אופים חלות- והל2 עם ניר
עופ

בתים מארחים

וזירה

פיוקים

ערב בן בר

פלייבק

שבת פרשת ראה, שבת מברכין
הדלקת נרות - 18:58, יציאת השבת - 19:54
גיליון 1676

זמני תפילות השבת

מנחה וקבלת שבת - רבע שעה אחרי הדלקת נרות שבת:

06:30 - מניין מקדימים בבית הכנסת

08:00 - שיעור "בין המניינים" - הרב אילעאי

08:30 - מניין מרכזי - בבית הכנסת

13:30 - מנחה גדולה

17:15 - מנחה קטנה

מנחה בימות החול בבית הכנסת - בשעה 19:05

שיעורי השבת:

שיעור לאחר תפילת מוסף

נח חיות

17:30

הרב אילעאי

"מנהג ישראל דין הוא?"

מזל טוב!
♡♡♡

זאל בראב, בת המצווה
זהוריס, מיכל ואלי
סבתא וסבא מיכל וסמחה
נולד החמומה!!

צאתכן בשלום ובואכן בשלום

ברכת הצלחה שלוחה ליובל אפרתי שמתגייסת לפענוח תצ"א ולאיילת עופרן שמתגייסת לחיל המודיעין צאתכן לשלום, ושובכן בשלום.

אזהבים, ועזת לעיריך

צדיעים אק

לאיתמר דיטש

עם סיום קורס קציני מילואים

מעריכים וגאים בך ובמשפחה שמאחוריך

בית קבוצת יבנה

דברים שרואים מכאן

פרשת ראה

אל הסלע. אז מה גורם למשה פתאום לדבר כל כך הרבה?

ובכן, משה אמנם לא נכנס לארץ אבל הוא בכל זאת מכניס משהו ממנו. הוא מצווה את העם, שכאשר הם נכנסים בלעדיו, עליהם לכתוב את הנאום (משנה התורה) על ספר ולקרוא אותו במעמד הקהל. בעצם, משה לא נכנס לארץ אבל הוא מכניס את הדברים שלו, את המילים שאמר.

אם במדבר היה לעם את משה בלי הדיבור, בארץ יהיה להם את הדיבור בלי משה. בהסתכלות הזו של הכנת העם לכניסה לארץ אפשר להבין

למה משה מתחיל לדבר על ראייה. ברגע שיעזוב, לא יהיה מי שיגיד לעם מה טוב ומה רע, מהי הברכה ומהי הקללה. משה היה אבי כל הנביאים, ואיך היה נקרא נביא בימי קדם? "רואה". עכשיו, כשהרואה של עם ישראל הולך, נופל התפקיד על כתפיו של כל אחד ואחד מעם ישראל.

לפי הדרוש החסידי, תחילת הפרשה נכתבה בלשון יחיד, כי חובה על כל אדם ואדם לראות ולבחור בין טוב לרע. יתכן שהסיבה לכך היא מפני שאין לנו יותר מנהיג דוגמת משה, ועל כל אחד ואחד מאיתנו לדעת לבחור בעצמו לאן המצפן המוסרי שלו מכוון.

נסיים בדברים שכתב פרנקל בהמשך ספרו, "ותמיד היו הזדמנויות לבחירה. יום-יום, שעה-שעה, נקראת לחתוך הכרעות. הכרעות שקבעו אם תיכנע או לא תיכנע לכוחות שאיימו לשלול ממך את עצם יישותך, את חירותך הפנימית". דבריו מתכתבים עם דרוש חסידי נוסף על הפרשה, "ראה אנוכי נותן לפניכם היום", בכל יום מחדש צריך האדם לבחור בין ברכה וקללה.

בספרו "האדם מחפש משמעות", מתייחס ויקטור פרנקל לתאוריה לפיה חופש הבחירה הוא אשליה, וכי מעשיו של האדם אינם אלא תוצאה של סביבתו ושל גורמים ביולוגיים, פסיכולוגיים וסוציולוגיים. פרנקל טוען שניתן להפריך את התאוריה הזו באמצעות הניסיון האישי שלו ממחנות הריכוז. הוא מספר כיצד גם בנסיבות הקשות ביותר, בהן הבחירה הטבעית

הייתה אדישות לצורכי הזולת והישרדות אישית, היו אנשים שהיו עוברים מצריך לצריך כדי לעודד את רוחם של האחרים ולפרוס להם מפרוסת לחם

האחרונה. "אולי הם היו מעטים", כותב פרנקל, "אך די בהם להוכיח, כי אפשר ליטול מן האדם את הכל חוץ מדבר אחד: את האחרונה שבחירותיו אנוש - לבחור את עמדתו במערכת נסיבות מסוימות, לבור את דרכו".

פרשתנו גם היא עוסקת בבחירה. בחירה בין טוב לרע, בין ברכה לקללה. ונשאלת השאלה, מדוע על הבחירה נאמר "ראה"? מה צריך לראות כאן? עם ישראל הרי התרגל לשמוע. "שמע ישראל", "והיה אם שמוע", "נעשה ונשמע", אבל בספר דברים התחלנו לדבר גם על ראייה. כבר בתחילת הספר משה משתמש במונחים של ראייה - "ראה נתתי לפניכם את הארץ". יש משהו בקרבה לארץ שגורם למשה לבקש מישראל להתחיל להשתמש בעיניים.

כדי להבין את העניין צריך לשים לב לנקודה מעניינת. דווקא משה, שניסה להתחמק מתפקיד ההנהגה בתואנה של "לא איש דברים אנוכי", פוצח בנאום ארוך המתפרש על ספר שלם, "אלה הדברים אשר דיבר משה". עוד מעניין שהסיבה שהוא לא נכנס לארץ היא מכיוון שהוא לא דיבר

דברים לכבוד שבת הקהילתית

המוטל דברת איתן

נאמר בבית הכנסת בשבת פרשת "עקב"

סבא שלי ע"ה אמר ש"עקב" זה ר"ת של "אין כמו בבית" 😊

וכנראה שזה לא מקרה שבחרנו בשבת זו לחגוג את השבת הקהילתית שלנו. רק עכשיו חגגנו יחד, כמו שאפשר רק בקהילה רב דורית, חמישה אירועים של חברים, שמשקפים את כל מעגל החיים (הולדת בת, בת מצווה, חתונה, יום הולדת 80 והולדת נכד). בפרשה מופיעה המילה "אהבה" באופנים שונים 8 (!) פעמים. משה מתאר שבתשתית הברית בינינו לבין ה' ישנה אהבה. נראה שלמשה רבנו חשוב להדגיש כי רק אחרי האהבה מגיעים המצוות והחוקים. כך, גם בקיבוץ, קודם כל יש אהבה בינינו, ורק אח"כ מגיעים התקנונים והנהלים.

השבוע הרכבתי פאזל. אחת ההנאות שלי בהרכבת פאזל היא התהליך שאני עוברת - מלראות מאות צורות שנראות אותו דבר ותחושה שאי אפשר להבחין ביניהן, עד להיכרות עם הגוונים השונים, הניואנסים. פתאום אני מבחינה בין גווני הירוק השונים, בפרטים קטנטנים שיש בכל חלק, לומדת להכיר היטב ומקרוב. כאילו נוצר קשר אישי ביני לבין החלקים השונים, כשאני תוהה איפה המקום של כל אחד, ואז פשוט יותר להרכיב. ובעקבות התהליך הזה, של ההיכרות המעמיקה, לאט לאט מתיישבת כל צורה ליד אחותה, והכל מתכנס יחד לתמונה צבעונית ויפה - כזו שמתחשק לתלות על הקיר ולהסתכל עליה מרחוק ולהתפעל...

הקהילה שלנו היא כמו פאזל כזה - היא יפה, וצבעונית, וכל הפרטים בה מרכיבים שלם יפהפה. אבל כדי להגיע לתמונה הזו, אנחנו עמלים פרט פרט, מכירים כל אחד לעומק, מכירים את הצבעים, הגוונים והניואסים, וכך, מתוך היכרות מעמיקה וחיבור, כל פרט יכול להשתלב אחד ליד אחיו וליצור את תמונת קבוצת יבנה היפה.

ואנחנו זקוקים לכל אחד. ואנחנו זקוקים להכיר כל אחד, להבחין בו ולראות את הייחודיות שבו. יש בקהילה שלנו את היכולת לראות את כולם. יש פה רגישות אחד לשני. לאנשים באמת אכפת אחד מהשני. שמים לב מי צריך יד, ומושיטים אותה. אנחנו גם מצליחים לעזור כלפי חוץ במגוון פרויקטים כקיבוץ וגם בתרומה אישית של חברים בודדים בדרכים רבות.

בתחילת הפרשה אנו שומעים על כל הטוב שהקב"ה ישפיע עלינו אם נלך בדרכיו. נודה על האמת ונודה לה' - הרבה מברכותיו אנו כבר מרגישים, ולכן עלינו לזכור כפי שכתוב: "וְאָכַלְתָּ וְשָׂבַעְתָּ וּבֵרַכְתָּ אֶת ה' אֱלֹהֶיךָ עַל-הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר נָתַן-לָךְ: יחד עם זאת, אנו זוכרים שעדיין התמונה לא שלמה ולא מלאה. כפי שקראנו בהפטרה: "כִּי נָחַם ה' צִיּוֹן, נָחַם כָּל חֲרִבְתֶּיהָ. וַיִּשֶׁם מִדְּבָרָה כְּעֵדֶן, וַעֲרִבְתָּהּ כְּגֶן ה'. שָׁשׂוֹן וְשִׂמְחָה יִמָּצֵא בָּהּ, תִּוָּדָה וְקוֹל זִמְרָה". אנחנו עדיין לא מצאנו את הנחמה ועדיין מחכים ש"ששון ושמחה ימצא בה" בתקווה שנוכל להגיד תודה וקול זמרה בקרוב מאד - עם שיבת כל החטופים הביתה וסיום המלחמה בצורה טובה.

בשבת זו נחגוג את הקהילה שלנו, אבל אל לנו לנוח על זרי הדפנה. כדברי רודי הרץ בחגיגות החמישים של הקיבוץ - אין ספק שיש על מה לשמוח... אך גם ביום זה עלינו לדעת כי עוד רחוקים אנחנו מהמנוחה.

כיהודים שתמיד מחכים למשיח שיבוא ומאמינים שעלינו לתקן עולם כדי להביאו, כישראלים שמאמינים שאנחנו בתהליך של אתחלתא דגאולה, ועלינו לקדם את הגאולה, עלינו להמשיך לחתור להאיר עוד, לקדם עוד, שנוכל להתברך מכל הטוב שה' נותן לנו ולהשפיע ממנו כלפי הקהילה שלנו וכלפי החברה הישראלית בכללותה. שבת שלום.

“כותל המעשים הטובים” של ילדי זוגון
אביב. במשך החופש אגרו הילדים
מעשים טובים שבסוף הפכו לקיר שלם.

עדן ועברי כהן מנחים את ערב
ההשקה לספרו של אבא, אסף

המטבח חוזר למסלולו

בית הספר היסודי - עמיחי

עם מנהל ביה"ס - יניב ערקי

ומוטו נוסף הוא תקשורת מקרבת. בתחום זה רכשנו תוכניות חינוכיות שיעבדו גם בקרב המורים שיקבלו כלים, וגם בקרב תלמידים בשכבות הגבוהות.

טיפול ותחזוקה

דאגנו במרחבים עצמם לצירי קיר, וגם לשיפוץ וצביעה בכיתות ובמרחבים, וחידשנו את שביל הכניסה. כמו תמיד דאגנו לניקיון הכיתות ולחידוש הציוד במרחבים השונים.

תוכניות בנייה

בימים אלה המועצה האזורית עובדת על אישור פרוגרמה לבניית שלושה מבנים חדשים. המבנים שייבנו - יהיו מצד אחד מותאמים למאה ה-21 אך ישמרו על הסגנון והאווירה הקיבוצית. הם לא יהיו רבי קומות אלא ביתנים המשתלבים בסביבה.

שימור וחדשנות

אנחנו ממשיכים מצד אחד, לשמר את המרחבים הקיבוציים והאווירה הקיבוצית בביה"ס, ומצד שני לשלב את הטכנולוגיה של המאה ה-21 וה-AI ביחד.

אווירה וסגנון קיבוציים

אנו מתמחים בלא מעט תחומים בבית הספר, אבל הדבר שייחודי לנו הוא האווירה והסגנון הקיבוציים. השנה שלוש מורות מהקיבוץ עוזבות אותנו ויוצאות לפנסיה מהוראה: **עפרה גוטליב, מזל גוטליב ואדריאן אסולין**. עדיין יש מורות מהקיבוץ, אך האתגר הוא להצמיח מורים מתוך הקיבוץ שישתלבו אצלנו ביסודי. זה אתגר שאני מייעד כבר לשנה הבאה.

אם יש מישהו שמוכן להרים את הכפפה זה המקום. אני מזמין אותו/אותה לעבוד איתנו בבית הספר ולקדם את העשייה החינוכית בקרב ילדי ישראל בכלל וילדי הקיבוץ בפרט!

החופש הגדול מסתיים, ובשיחה עם מנהל ביה"ס היסודי עמיחי, יניב ערקי, הוא מתאר מהן המשימות והאתגרים שעמדו ועומדים לפני בית הספר בתקופה הזו:

צוות בית הספר

האתגר המרכזי של החופש היה גיוס **צוות הוראה מיטבי כאשר השנה המורות לאנגלית עזבו אותנו מסיבות של פנסיה, הסבה מקצועית ומעבר דירה**. בצוות יש 3 מורות לאנגלית, וכן לצורך ביסוס תחום האנגלית רכשנו בסכום לא מבוטל סיוע והדרכה מהפיקוח של הוראת אנגלית, כאשר שלוש פעמים בחודש אמורה להגיע מנחה שתנחה את המורות במשך שלוש שעות. המחזור במורות לאנגלית הוא קריטי ברמה הארצית. בנוסף שתי מורות ותיקות יצאו לפנסיה וגייסנו שתי מחנכות חדשות לביה"ס.

שעיה ויזנר, שתתחיל רבות לניהול המסודר והמקצועי של בית הספר, יצא לגמלאות, ואנו חשים הכרת תודה גדולה על עשייתו.

יזמות

עבדנו חזק מאוד על נושא היזמות. רכשנו אמצעי קצה טכנולוגיים, והתקנו טלוויזיות מיוחדות כהמשך למגמה להגיע ללמידה תואמת למאה ה-21 ושילוב הבינה המלאכותית. צוות בית הספר יקבל הדרכה שנתית, ונעלה מדרגה בתכנים פדגוגיים ולימודיים המתאימים לתקופה.

התחום התורני

הרב אחימאיר קלה יצא לשבתון וגייסנו את הרב יוני גנוט במגמה להמשיך לשמר את התחום התורני בתוך ביה"ס.

מוטו חינוכי

מוטו שהיה לנו במשך כל השנים ואנו ממשיכים בו - הוא עבודה על החוזקות של התלמידים,

מזל טוב לעולים לכיתה א:

ארבֿל חושן	יהלי כהן	בנים:
אליענה ליבי חן	ראם רדר	לביא איילה
מע״ן יעקבי	שיר רוט	ינאי אסולין
נגה ליבר	בנות:	תמר בוכריס
זהר עופרן	אלה בלנקשטיין	נעם בטר
לוטם קינסבורסקי	טל בזק	איתן ברלב
קרני רדר	מיה זלקינד	גוני זלקינד

**ילדים יקרים, ברוכים הבאים למערכת החינוך החברתי !
מחכים לכם בחיבוק גדול,
הצוותים**

מראה מקום / כוכבה צימבליסטה

מדי פעם אני עוברת בשבילים שבשכונות החדשות ונהנית.
מתפעלת מהיופי סביב הבתים. מגוון גדול של שיחים מדשאות עציצים.
יישר כוחם של כל המבצעים, הקבלן צוות נוי והדיירים החדשים. פשוט יפה!
לעומת זאת כשאני הולכת בכביש שבין הקומתיים ועין זיתים מתגלה החצר האחורית של
הקבוצה.
לפני 4 שנים חזרנו לדירתנו המשופצת.
מהר מהר שתלו צמחייה בין הבתים (לפני שנת שמיטה), אך השטח מאחורי הבתים לא טופל.
היתה לנו פינת חמד נגישה עם דשא וצל, ללא מהמורות המקשות על ההליכה.
כתבתי אז לנוגעים בדבר (מנהל הקהילה, מרכזת שירותים, מנהל הנוי ועוד). שמשון הגיב
ובא לראות במה מדובר. בזה זה נגמר.
בגיליון מס 1674 (8.8.25) קובי כתב כמה שורות על המראה העגום בחלק האחורי של
הקומתיים.
מקום נוסף וחשוב בקבוצה הוא בית הכנסת. בחזיתו הצפונית משתלטת יבלית על כל השטח.
אפשר, במקום העשבים השוטים, לשתול שיחים ירוקי עד שלא דורשים טיפול.
אני מאוד מקווה שבקרוב נוכל לראות שטחים מטופלים ולא מגרשים מוזנחים ונשכחים...

אחרייך, רותם מאייר

שוחחה: דינה ספראי

מי שמגיע למשמרות אחר הצהריים בכרמי גת, לא יכול שלא להתרשם מדמותה התוססת של רותם מאייר. כל יום מגיעה רותם מביתה בבית גוברין עמוסת ציוד, מחלקת את הציוד למשתתפים ועל פיה יישק דבר. היא דואגת שהאירוע יתחיל בזמן, יסתיים בזמן, וישמור על האופי המיוחד שלו.

מה מביא אישה מבית גוברין להגיע כל יום, למעט יום בשבוע שמישהי מחליפה אותה, בשעה 17:00 לכרמי גת?

רותם, ששניים מהחטופים, גלי וזיו ברמן מכפר עזה, הם קרובי משפחה, החלה כבר בסוף אוקטובר 2023 להתנדב במטה משפחות החטופים.

"בינואר 2025 קבוצה מתוך אנשי ניר עוז החליטה לצאת בכל יום ולעמוד עם שלטי החטופים. הצטרפתי אליהם כדי להיות איתם. כשמספר המשתתפים הצטמצם לחברים ספורים מניר עוז ועוד קבוצה קטנה שהצטרפה אליהם, חשבתי להציע דרך אחרת, וכתבתי הודעה בקבוצה של מנהלי מטות בקיבוצים, שאני מזמינה קהילות להגיע בכל פעם קהילה אחת. שתי דקות לאחר שפרסמתי את ההודעה, נרשמו מעין המפרץ ונוער ממזרע, ובהמשך הצטרפו כפר מסריק. בסיום המשמרת שלהם התקיימה פגישה עם סילביה קוניו, שהייתה מאוד משמעותית. נרשמו גם מדרשת שדה בוקר, קבוצת שילר וקבוצת יבנה. ואז כשהיה לי שיבוץ לשבוע כמעט שלם, הבנתי שזה עובד.

העמידה בכיכר לא רק מתגברת את המשמרת הקבועה, אלא אנשי ניר עוז מספרים שזה מאוד מאוד מחזק אותם. בסוג זה של משמרות, בניגוד להצהרות המוניות, יש פן אישי. אנשים עומדים

יחד, נוצרות שיחות וגם שיתופי פעולה. למשל, מישהו מקיבוץ חצור הציע סדנה של בישול ביתי לשתי משפחות, ומישהי מעין המפרץ הציעה למיכה מניר עוז, המגיע יום-יום למשמרת, חנוכיה נוספת לאוסף שלו. ועוד יתרון לעצרות קצרות במהלך השבוע, הוא לאפשר לשומרי שבת להגיע, אם הם לא מספיקים להגיע במוצאי שבת.

המפגש מאוד מובנה. רגע לפני ההתחלה, מאייר פורסת את העגלה עם השלטים והתמונות, וכל אחד בא ולוקח. היא רושמת על סרט צהוב דביק את מספר הימים מאז השבי, במגמה שאנשים יצמידו לחולצותיהם וימשיכו להסתובב עם זה. "אנחנו ניגשים למכוניות חולפות, ובהסכמתם, קושרים סרט צהוב למכונית, לא כאמירה פוליטית אלא כהזדמנות לאנשים שלא בהכרח היו מגיעים למשמרת, להתבטא ולומר: אנחנו איתכם ואנחנו ביחד. כשנפתח החלון ואנשים מדברים, הפעילות מגיעה לא מאיתנו אל הציבור אלא גם מאפשרת לציבור להתקרב אלינו, להתעניין ולקחת חלק".

בסיום הטקס, לקראת 18:00, כורזת רותם למשתתפים להסתדר במעגל, מישהי מקריאה בקול את שמות החטופים, ולבסוף כל המשתתפים נעמדים לצילום קבוצתי, שמאייר תשלח להם עוד באותו ערב.

"בין הקיבוצים שבאים בקביעות נמנית קבוצת יבנה, שקיבלה על עצמה להגיע פעמיים בשבוע, וזה מרגש ומחמם את הלב", מדגישה רותם, "גם כפר מנחם קיבלו על עצמם לבוא פעם בשבוע, מקבוצת שילר ונען באו פעם אחת והחליטו לבוא שוב".

"אנחנו מאוד מנסים לשמור על אופי של משמרת ולא של הפגנה. לא צועקים ולא קוראים קריאות, לא לובשים חולצות פוליטיות ולא שלטים. אין קשר לדעות פוליטיות, המטרה היא

לגייס עוד אנשים שיהיו איתנו בליבם.

בין האנשים שחולפים על הכביש ברכבם לא מעטים צופרים לאות הזדהות. ביום שבו השתתפתי במשמרת עבר לפתע רכב, ומהחלון הפתוח נשמעה הקריאה "חבל שלא נשארתי", "חבל שלא חטפו את כולם". הרוחות היו כפסע מהתלהטות, ואז רותם "לקחה פיקוד" ואמרה לקהל: "אל תתעסקו איתו, תגידו לו 'נכון', ותמשיכו". היא עצמה אמרה לנהג, "אתה צודק", והוא המשיך ונסע. רותם: "אני אומרת לאנשים לא לענות לאמירות כאלה, או להגיד 'נכון'. לא יעזור לי לריב, הוא לא ישנה את דעתו ואני לא אשנה את שלי. אני אומרת לילדי שהדבר הכי מעצבן הוא שמתעלמים ממך. ככה אני מתייחסת לאנשים שמדברים בצורה כזאת".

אשרי העם שאנשים כאלה חיים בתוכו, והלוואי שהמסירות של רותם תמשוך אחריה עוד ועוד אנשים שמנסים בפשטות להיות עם החטופים ועם אנשי ניר עוז, ולא לתת להם לרגע את התחושה שהם לבד בסיפור.

בואו, הצטרפו למשמרת בכרמי גת. זה משמעותי! ולוואי וכל החטופים ישובו במהרה.

מרים, בת הקיבוץ, ילידת 1940 (בקיבוץ קראו לה "מירס"), היא אחותם של אריה ז"ל ושל גוגל (מרדכי) יבדל"א. היא היתה בעלת חוש הומור עדין וכושר ביטוי. וכנראה, לא היתה מההולכים בתלם. לזמן קצר עבדה בקיבוץ כמטפלת וידעה להגיע ללב הילדים בדרכים ייחודיות. היא ספגה בביתה אהבה למוזיקה, ועם עזיבתה למדה באקדמיה למוזיקה והפכה לנגנית קלרינט בתזמורת המשטרה. קנתה לה שם כאסטרולוגית ברמה הלאומית. פרסמה טור בידיעות אחרונות, היתה לה פינה קבועה ברדיו, ורבים ביקשו את עצתה. תנחומים לילדיה אייל ועירית ומשפחותיהם. יהי זכרה ברוך.

לחברנו

מרדכי (גוגל) בר דרומא

תנחומים

עם כתיבת אחותך

מרים בנימיני ז"ל

**משותפים בצערך
ובצער בני המשפחה**

בית קבוצת יבנה

עוני, עושר ושוויון

אלכס בקר

ובאירועים אחרים, כדי ליצור את ההרגשה של ציבורי (צדיקים, בינוניים ורשעים) שמרים את קולו ביחד בתפילה ובשירה. הסה"כ שווה יותר מהמרכיבים שלו.

לגבי בזבוז מזון: במדינת ישראל יש לזכור כמה נתונים המשפיעים על מציאות זו. בראש ובראשונה הצורך לספק מזון באופן קבוע לכוחות הביטחון מחייב שלא למחזר מזון עקב החשש של הרעלת מזון. הצרכנים הגדולים של מזון להמוני אנשים הם הצבא, מפעלים גדולים, בתי חולים, קיבוצים ותיירות. הפוטנציאל להרעלת מזון עדיין גדול למרות ההתקדמות בתהליכי ייצור, תנאי שימור והובלה וסניטציה כללית. מאידך יש מפעלי צדקה הדואגים לאסוף עודפי מזון ולחלק אותו לנזקקים. יש גם חברי יבנה העוסקים בפעילות כזו.

שוויון - כבר בשנת 1516 הסופר והפילוסוף תומאס מור, כתב ספר על שוויון חברתי, המתאר עולם שבו כל אחד תורם לפי יכולתו ומקבל לפי צרכיו. השם הספר היה UTOPIA, שפירושו בלטינית - אף מקום. כלומר הרצון להשיג מערכת שוויונית מושלמת הוא בלתי אפשרי. ההיסטוריה מלמדת שרוב הניסיונות האלו נכשלו כל אחד מסיבותיו שלו.

ומה הלאה?

המלה "עתיד" מתחילה באות "עין". אבל רק כאשר ה"עין" בסוף - תדע.

קראתי בעיון את מה שכתב זאב בנוגע להפרטת המזון.

כאשר במדינה וגם בקבוצת יבנה לא היה שפע ועושר, הסיסמאות של הסתפקות במועט, שותפות ושוויון היו הכרחיות על מנת להתקיים. הסתפקו באכילת חצי ביצה קשה בכפית עץ.

בעידן השפע והעושר של היום, הרב גוניות והמבחר הגדול של אפשרויות הן בחומר והן ברוח, קשה לקבוע תקנים של צריכה ובמיוחד באוכל.

פעם היה מחסן ב' שבו כל הבגדים חולקו בלי להתחשב במידות של האנשים. ברוך השם, מאז הימים ההם, בזכות הרבה עבודה קשה ושכל טוב, קבוצת יבנה משגשגת. חלק מזה - הודות לאנשים כמו יעקב גדיש שהצליח לרסן את הציבור מלהשקיע בבורסה.

ידוע מניסיונות בפסיכולוגיה חברתית שכאשר נותנים לאנשים את התחושה שהם החליטו עבור עצמם מה הם רוצים, יש להם הרגשה יותר חזקה של שביעות רצון, כי אין מישהו אחר להאשים אותו בגורלם.

אני לא מאמין שהפרטת המזון תפרק את קבוצת יבנה כחברה השואפת לשיתוף ושוויון. לדעתי אחת הסיבות היא בזכות האופי של החיים הדתיים שאנו מנהלים. יש חשיבות רבה להתכנסות ביחד פעם בשבוע, בחגים

נר זיכרון חודש אלול

דן אניקסטר	א'	באלול	תשס"ד	אליעזר ברטוב	י"ט	באלול	תשנ"ט
מרים מרש	ב'	באלול	תשס"ז	חולדה קמפנינו	י"ט	באלול	תשנ"ב
לאה ברטוב	ח'	באלול	תשס"ה	טרוזה רבקה כוכבא	כ'	באלול	תשס"ד
מרגלית טסלר	י'	באלול	תשס"ו	משה ישעיהו כהן	כ"ד	באלול	תשלו
יוכבד תשבי	י'	באלול	תשכ"ז	מאיר שילוח	כ"ה	באלול	תשנ"ה
שמעון הקשר	י"א	באלול	תשע"ח	חיים קבלו	כ"ה	באלול	תשפ"ג
יאיר כוכבא	י"ד	באלול	תשפ"א	עזרא אשר	כ"ו	באלול	תשכ"ח
עזרא עוזרי	ט"ז	באלול	תשע"ז	שרה גוטהיימר	כ"ז	באלול	תרצ"ד

מערכת הגיל הרך

נעמי ליבר

תפקידנו, כצוות וכהורים, בחינוך למיניות, ולמדנו להתבונן בהתנהגויות של חקר מיני ולזהות האם הן בגדר ה'בריאה' או שמא יש צורך בהתערבות.

- **סיור לעוטף עזה** - צוות הגיל הרך יצא לסיור בעוטף בעקבות אירועי השבעה באוקטובר, בהזדמנות של יפעת מנתיב העשרה. ביקרנו בנתיב העשרה, במתחם הנובה ובשדרות. היה סיור עוצמתי, מרגש וחשוב.

- **יום ענף** - קיימנו את יום הענף שלנו במקום קסום - "הסדנא" במודיעין. נהנינו מהפוגה, יצירה וגיבוש.

- **ערב לזכרה של אילנה ז"ל** - קיימנו ערב לזכר אילנה לצוות הגיל הרך. שמענו שיעור קצר מפי הרב אילעאי על חשיבותו של החינוך בגיל הרך ועל השפעתו המכרעת על האדם בהמשך חייו. אורית (גן צבעוני) וקלרה (בית התינוקות) נשאו דברים מרגשים לזכרה. אילנה אהבה לבשל ולאפות, ולא הפסיקה לפנק את כל מכריה במטעמים שהכינה, ולכן בחרנו לקיים סדנת קינוחים בהנחיית יעל מרוז. היה טעים, מגבש ומרגש. לסיום, כל עובדת קיבלה צנצנת לעוגיות עם מדבקה ועליה תמונתה של אילנה, ומתכון של העוגיות שאהבה לאפות.

ולתודות...

להורי הגיל הרך - על האמון ועל הפרגון.

לנר - על העבודה המשותפת, על התמיכה והגב שהיו עבורי משמעותיים ביותר.

לרז - על הסיוע הרב בתפעול המערכת, ברגישות ובמקצועיות.

תודה ענקית ומכל הלב לכל עובדות הגיל הרך, שהופכות את המערכת שלנו למופלאה ונדירה.

בשנים בהן יצאתי לעבוד מחוץ לקיבוץ, נחשפתי למערכות חינוך אחרות, ונוכחתי לדעת, ביתר שאת - שיש לנו מערכת יוצאת דופן ואיכותית ביותר. זו היתה זכות עבורי לחזור ולהיות חלק ממנה.

מאחלת לרעות בית אריה הצלחה רבה בתפקיד החדש. אין לי ספק שהמערכת תהיה בידיים הטובות והאוהבות ביותר.

הקיץ מגיע לסיומו וזו הזדמנות לסכם את השנה במערכת הגיל הרך.

היתה זו עוד שנה לא שגרתית, ומאתגרת במיוחד. המלחמה הנמשכת נותנת את אותותיה בכולנו ומחייבת אותנו להתנהל כבר תקופה ארוכה בתוך שגרת חירום לא פשוטה, על כל המשתמע מכך. בנושא זה יעסוק יום העיון של הצוות במסגרת שבוע המעברים - 'חיזוק החוסן בעת שגרת חירום'.

מותה הטראגי של אילנה פרץ, מנהלת הגיל הרך האהובה והמוערכת, היכה את כולם בהלם. אילנה חסרה לנו ואנו מתגעגעות אליה מאד.

בתוך הקשיים הללו, נשות צוות הגיל הרך, באומץ וברגישות, עשו מאמצים אדירים לקיים שגרה ולהמשיך את השנה כסדרה. הקפדנו על שמירת מבנה סדר-היום המגלם בתוכו את העוגנים של שגרת החיים, הטיול, החצר, המפגש, הגשת החומרים וזמני המשחק. העקרונות המנחים את מבנה סדר-היום מזמנים עבור הילדים והצוות ויסות, קביעות, סדר, פשטות וודאות, שנחוצים לכולנו בימים אלה. ואכן, היתה זו שנה מוצלחת בכל בתי הגיל הרך. שנה של למידה, צמיחה והתפתחות.

ומה היה לנו בקיץ? לצד ההכנות למסיבות סיום ולפרידות, והיערכות לשנה הבאה, בוגרי הגנון וילדי גן צבעוני למדו **שחייה** עם שריאל ושמחנו לראות את כולם מתקדמים וגם נהנים מהלימוד.

גם ילדי בית התינוקות, רימון ואורן נהנו משגרה, לצד פעילויות קיציות - חול רטוב, גיגיות, בריכה קטנה, צבעי ידיים...

ארחיב על מספר נושאים ופעילויות שהתקיימו השנה -

- **"מיניות בריאה בגיל הרך"** - קיימנו שני ערבים בנושא זה, אחד להורים ואחד לצוות, בהנחיית גלי כוכבא.

עסקנו בשלבי ההתפתחות המינית הבריאה בגיל הרך, בביטויי התנהגות מינית בריאה, שווחנו על

משולחנה של הנהלת הבריאות

רחלי וייצמן

דרך "כללית" (הקופה הצליחה למשוך מקפלן את דורית למשרה מלאה אצלנו). במקום ד"ר מולא - ביקשנו מהקופה לתת לנו את ד"ר **בן חור כרמי** כרופא משפחה מטעם הקופה. ד"ר בן חור יעבוד אצלנו בתקן של חצי משרה. (הוא ומשפחתו יגורו בקיבוץ בתקן של תושבים בשנתיים הקרובות).

במקום מזל - **אנחנו מחפשים אחות / אח במשרה מלאה**. עובדים על כך במלוא הכוח. לא פשוט למצוא (במידה ויש למישהו המלצה - אשמח). זה אומר כך - מתאריך 1/9/25 דורית מנהלת המרפאה, ואין לנו עוד אחות/אח, ולכן העומס שיהיה על דורית הוא גדול. אנחנו מבקשים מכל הציבור בכל לשון של בקשה, לגלות הבנה, סבלנות, סובלנות ואורך רוח. לנשום עמוק, ולאפשר לדורית לתת מענה מקצועי ואנושי לכל חבר. אנחנו מצידנו עושים הכל כדי לתת את השירות המיטבי, ולאפשר לדורית לרכוש ניסיון ולהצליח. מאוד חשוב לנו שיתוף הפעולה שלכם, החברים. בסופו של דבר הצלחתה של דורית תטיב עם כולנו.

בית סביון - ד"ר מיטל דיטש נכנסה בתאריך 1.8.25 כרופאת בית סביון, בקרוב היא תחזור להתגורר בבית הרופא.

אני מאוד מבקשת לכבד את העובדה שד"ר מיטל היא אך ורק הרופאה של בית סביון. אין לפנות אליה בבעיות אישיות. הפנייה אליה חייבת לעבור אישור של מנהלת הבריאות. אנא כבדו את הבקשה.

מקווה שבקרוב נצליח לייצב את מערכת הבריאות לשביעות רצוננו.

בברכת בריאות טובה וחשיבה חיובית!
רחלי והנהלת הבריאות

"לו יכולתי...
יום אחד בלי מחלות,
יום אחד עם חלומות,
בלי פחדים, בלי דאגות,
בלי חששות,
רק אהבות רק מחשבות טובות..." {חמוטל בן זאב}

חברים יקרים שלום רב,
להלן כמה עדכונים מענף הבריאות.

בשבועות האחרונים המרפאה שלנו עוברת טלטלה בכוח אדם ובעקבותיה יתבצעו שינויים פרסונליים. מזל אסקי האחות שעבדה גם במרפאה וגם בסביון, סיימה את עבודתה אצלנו ביוזמה שלנו.

חברתנו, דורית טחן, ביוזמה משותפת שלנו ושלה, אמורה היתה להיכנס למרפאה להחליף את מזל אסקי. לאחר שנסגרו הדברים, לירון, האחות המדהימה שלנו, קיבלה את השיחה הטלפונית שכל כך חיכתה לה - שנתנו לה תקן של מיילדת. לירון עדכנה את המערכת מיומה הראשון שברגע שיתנו לה תקן של מיילדת, היא הולכת. כמובן שאין באפשרותנו לא לשחרר את לירון.

במקביל לזה, ד"ר מולא, מסיבות אישיות שלו, הגיש מכתב התפטרות למנהלת וביקש לסיים את עבודתו בקיבוץ בתאריך 1/9/25.

נכנסנו לפלונטר קשה, כשבמידה רבה ידינו קשורות. התקשורת עם המינהלת באשדוד ממש קשה. כבר תקופה ארוכה שאין לנו כתובת במינהלת, אין רופא מחוזי ובאופן כללי אין עם מי לדבר.

לאחר הרבה לחץ, תסכול, סחבת, ועוד בחודש אוגוסט, כשכולם בחופש, הגענו לכמה הסכמות והצלחנו לאייש לשביעות רצוננו חלק מהמשרות. במקום לירון, **דורית טחן** תהיה מנהלת המרפאה

התנועה ואנחנו / מתקדמים לקראת תחילת שנת הלימודים

שרה עברון

אנו נחשפים כעת, ונושא אתגרי הבריאות גם הוא לא יורד מסדר היום. השנה, כמנהגנו בשנים האחרונות, תשתתף ועדת צדקה בפעילות החסד המופעלת מתוך הקהילות שלנו על ידי הנוער וחברי הקיבוצים. חברי הוועדה: **תמנע ריין** (עלומים), **עדי שגיא** (מירב), **אתי חננאל** (מנהלת כספים) ו**שרה עברון**.

מוזמנים להפנות בקשות לוועדה בכתובת המייל: mazkira1@kdati.org.il

הבית המשותף עם התנועה הקיבוצית - כפי שדיווחנו בפתחת התהליך, אנו עובדים בשני צירים: חיזוק הקשרים הקיימים בין התנועות, בפגישות עבודה סדורות של האגפים והפעילויות, וצוותי עבודה מיוחדים בשמונה תחומים שונים הלומדים את הנושאים ומכינים הצעות. בצוות מוסדות הרוח ובצוות המשימות נערכים בימים אלה למפגשים משותפים בין שתי התנועות. בישיבת ועדת הנהלת התנועה בשבוע הבא יאושר הרכב צוות ההיגוי וגם יימסר דו"ח ביניים על ההתקדמות.

השבועיים האחרונים של הקיץ עומדים בסימן חופשות מחד, והיערכות מערכות החינוך לפתיחת שנת הלימודים מאידך. ברמה הלאומית המערכה נמשכת, וכך גם תפילותינו לשלומם של החטופים, להצלחתם ושלומם של החיילים, ולהחלמת הפצועים. בתחילת השבוע התקיים יום עצירה ארצי. לצערנו הוא עמד במחלוקת, גם ברמה הלאומית וגם בקהילותינו. בתוך זאת, מצאנו את הדרכים המתאימות, כל קהילה בדרכה, וכל פרט במקומו להתפלל לשלומם והשבתם של החטופים. אסור לסוגיה זו להיות פוליטית או מפלגת. עמידתנו המשותפת היא הנוטעת כוחות ונותנת תקווה.

צדקה - כפי שדיווחנו כאן בעבר, ועדת צדקה של התנועה מחלקת סכומים צנועים לקראת חגי תשרי, חנוכה ופסח. לאחרונה התקבלו מספר פניות שנידונו ואושרו בוועדה. חשיבותם של שני הנושאים בהם התבקש הסיוע רבה ולכן נפרסם גם כאן, כי נושא נפגעי הנפש בתוך המלחמה ובעקבותיה הוא תופעה הולכת ומתרחבת אליה

להתראות ב־2023

- שבת בר המצווה של **נועם וולף** תחול בשבת פר' שופטים, ו' באלול (29-30/8)
- מסיבת בת המצווה של **שי-לי חן** תתקיים ביום רביעי, י' באלול (3.9)
- מסיבת בת המצווה של **אסיף וגנר** תתקיים ביום שני, ט"ו באלול (8.9)
- חתונתם של **מעין אפרתי ומיה** תתקיים ביום רביעי י"ז באלול (10.9)
- שבת שבע ברכות של **שניר וורד טסלר** תחול בשבת פר' כי תבוא, י"ט באלול (12.9)

*לבעלי שמחות ניתנת עדיפות בקבלת דירות אירוח בשבתות.

משולחנה של מנהלת הקהילה

חמוטל דברת איתן

שבת קהילתית

בשבת שעברה חגגנו בשמחה ובאחוה שבת קהילתית נפלאה. ימי שישי ושבת היו עמוסים בהפתעות טובות, עשייה קהילתית וחיברות. תודה רבה לוועדת תרבות ולצוות שעמלו במשך שעות רבות כדי לאפשר לנו ליהנות יחדיו.

סיום שנה במערכת החינוך

אנחנו בשבוע מעברים וזה זמן טוב לסכם את שנת הלימודים התשפ"ה מההיבט של מערכת החינוך שלנו. שנת התשפ"ה הייתה שנה מורכבת מאד ונעשה מאמץ עילאי, שהצליח, לשמור על יציבות המסגרות ברצף כל השנה. התחלנו את השנה במלחמה ומרכז החינוך היה במילואים. לא נמצאה רכזת לחינוך החברתי השנה, ורחלי רובין התגייסה לעזור סביב פעילויות וחופשות. לצערנו חוונו טרגדיה עם מותה בתאונה של רכזת הגיל הרך - אילנה פרץ. כל זה קרה בשבועות הראשונים של שנה"ל. ראוי לציין את התגייסות כלל צוות הגיל הרך, למרות הקשיים והכאב האישי על אובדן מנהלת ועמיתה, להמשיך לשמור על שגרת חייהם של ילדינו הרכים. ראוי לציין נעמי ליבר שהתגייסה מעכשיו לעכשיו, הורידה משרה במקום עבודתה וחזרה לייצב את המערכת. תודה רבה לך על כך.

בהמשך השנה, נעשתה לאורך כל הדרך עבודה יום-יומית סיזיפית כדי לשמור על יציבות ושגרה, למרות שינויים בכוח אדם, יציאה למילואים של מדריכים ועוד. תודה למיכל שליסלברג שראתה את הצורך והתגייסה לעזור בקבוצת הטיילונים לתקופה של כמה חודשים. למרות כל המחסור בכח אדם וחוסר היציבות, הילדים וההורים חוו שנת שגרה ועשייה כמו בכל שנה. המערכת נפתחה אפילו בתקופת המערכה "עם כלביא". על כל זאת ועוד - ניצח ומנצח מרכז החינוך ניר יעקבי. ניר עבד מול מציאות כמעט בלתי אפשרית, כשתפקידים שונים, שנעשו בד"כ ע"י אנשי צוות אחרים, נוספו לו. דוגמא אחת מיני רבות - עשייה סיזיפית מול

הבירוקרטיה של התמ"ת והצהרונים וגם מספר ביקורות פתע של משרד החינוך (שבכולם עמדנו בהצטיינות).

למרות עומס העבודה הרב, מערכת החינוך, יחד עם ועדת חינוך, הצליחו לא רק לשמור על השגרה אלא אף להתקדם. כך למשל עבודת הנוער עברה שדרוג, וכיום הנוער עובד ביותר ענפים ומראה תפקוד יפה בדבר. כמו כן נעשה שינוי בנוהל החוגים - בהנחה שהדבר ייטיב עם המשפחות. אמנם תנועת הנוער הצופים לא פעלה השנה, אך זאת רק בשל עיכוב מצדה. עינת לוי וניר היו בקשר תכוף עם מטה התנועה ועמדו בכל הדרישות, והם עדיין התעכבו מלאשר יציאה לדרך. בע"ה בשנת הלימודים הקרובה, תנועת הצופים תחזור לפעול אצלנו.

אנו קוראים לשבוע הזה "שבוע מעברים" אבל במערכת החינוך תקופה זו נקראת "ימי היערכות". צוותי החינוך לא יצאו לחופש, והם עמלים בימים אלו על הכשרות והכנה לקראת שנה"ל הבאה. ההורים קיבלו מידע לגבי הצוותים שילוו את ילדיהם ובע"ה השבוע ייכנסו ילדי כיתה א' לבית הילדים וכלל הילדים ייכנסו למסגרות החדשות שלהם ויתחילו להתכונן לכניסה מחדש לבית הספר, שבוע לאחר מכן.

חשוב לי להדגיש שיש לנו מערכת חינוך מושקעת וטובה - שבנויה מהרבה נשים וגברים שעובדים קשה על מנת לחנך את ילדינו ולגדל את הדור הבא. הערכתי הרבה לכולם. הערכה מיוחדת לרעות בית אריה שקיבלה על עצמה לרכז את הגיל הרך ובתקופת המילואים של ניר גם החליפה אותו, לטל רוט ורחלי רובין - שירכזו את החינוך החברתי, ותודה גדולה במיוחד למוביל הספינה - ניר יעקבי על עבודה חינוכית משמעותית, עם חשיבה מאחוריה, עם הסתכלות קדימה, ובעיקר עם זיק של עשייה ותקווה מול ילדים, נוער והורים - שלא פעם מאתגרים. ניר יודע להסתכל קדימה ולראות את המטרה ומצליח לקדם תהליכי רוחב ועומק משמעותיים שכולנו מתברכים מהם - תודה רבה!

הפרטת המזון

עוד צוות שמוקם בימים אלו - צוות יישום להפרטת המזון. לקראת ההפרטה, יש להיערך ליישום בכמה מוקדים - במטבח, בחנות, בהנהלת חשבונות, במערכת החינוך ועוד. בימים אלו אנו יוצאים לדרך ונעבוד רוחבית על מנת לקדם את הדבר כך שבע"ה נוכל לפתוח את 2026 עם הפרטת המזון.

תרומה לגן הבנים

לאחרונה נפגשנו בהנהלת הקהילה עם גיל בן חמו - מנהל הפנימיה, ששיתף אותנו בתוכניות להקמת גן לזכר הבנים בתחומי הפנימייה. בהנהלת הקהילה החלטנו לתרום סכום כסף לטובת העניין.

בשבוע הבא נחנך בשעה טובה את המטבח המשופץ. אמנם, יש עוד עבודה לעשות, אבל צוות המטבח מתחיל לחזור לעבוד בתוכו. אנחנו נציין את הדבר בסעודת ראש חודש חגיגת במיוחד שיכינו לנו. נשאלנו לגבי ארוחות ליל שבת בחדר האוכל. אנו נערכים לכך - אם כי כאמור, המטבח עוד לא חזר לשגרה מלאה. לא כל התנורים פועלים וכד' ולכן החלטנו שננסה להיערך לפתיחת חדר האוכל לארוחות ליל שבת וחג לראש השנה. הדבר תלוי כמובן גם במספר הנרשמים לכל ארוחה. עד אז אנו מקווים שנצליח לגייס מחדש תורנים, להכיר להם את המטבח המחודש ולהיערך לפתיחת הסעודות. בימים אלו אנו מקימים צוות שיתכנן ויכין את הנושא.

ירקונים 7 - סוף עונה

80 שנה למשואות שבגוש

מלכתחילה כשהוקם ב-1945, הוא נקרא "משואות" להנצחת הקהילות שנספו בגולה, ממנה הגיעו המייסדים. לימים נקרא על שם הרב הראשי לישראל, יצחק הרצוג, שחגג יובל שנים. מפגש עם רפאל אבן דנאן, תושב משואות כיום. סיור קצר למעיין עין חובילה, ששימש כמקור המים לשוב ומקווה לגוש עציון, שהיה השיקול המרכזי באיתור נקודת ההתיישבות. ביקור באתר "החוצבים בהר" ועוד, ככל שיתיר הזמן. סיור בהובלת בני בשן, דור שני למייסדי הישוב.

יום רביעי, י' באלול תשפ"ה, 3.9.2025
יציאה: 16:00, חזרה משוערת: 21:00

למגיעים עצמאית: בוויז - משואות יצחק הישנה.

קפה ועוגה - עליכם.
ציוד מומלץ: נעליים, מקל-כסא, ערכת קפה, משהו חם.

א-א-א

אריה ברנע, אבי ששון, אליקים איטלי

מרפאה

טל. 08-8548300, אחיות 08-8548264, אחות חירום: 050-6998317, איחוד הצלה - 1221
דואל: mrkyavne@clalit.org.il

קבלה: אחיות - בבוקר 08:30-07:00 - בדיקות דם במרפאה ומקרים דחופים. 12.30-9.00, בצהריים בימים א'-ג'
15:00-14:00, וביום ה', 18:00-14:00. לגבי יום ד' - ראו הערה למטה.

ד"ר מולא: יום א' 11:30-07:30, יום ב' 11:00-9:00, יום ג' 12:15-11:00. יום ד' 15:40-17:40.

ביום רביעי - המרפאה תיסגר בשעה 11:30. במקרים דחופים בלבד יהיה ניתן לפנות לאחות סביון.
וביום חמישי - ד"ר מולא לא יעבוד במרפאה, ולכן המרפאה תהיה פתוחה משעה 08:30-07:00,
מ-12:30-09:00 ומשעה 15:00-14:00.

הביתה /מירי מונק

ביתי מרגיש לי זר
לא בוטחת בו
הדהוד הפצמ"ר על גגו
חוזר אלי כהד
מכל השכנים סביבי
פוזת להפנס

הגנה רככה את הפחד
בהיותה ירקה
העציצים על המרפסת לחשו:
"השכנים טפלו בנו יפה"
העינים שוטטו על הקירות
החלונות
הרהוט

הגוף
חפש דרכים להתנדד
נושם ונח על המטה, על הספה

אט ירד הערב
הירח המלא החזיר את רגש-
האהבה משכבר הימים
תנשמות מצאו בית
בשכונה
והן מכרזות על כך בצנחה
ליל ירח מלא

על השיר:

שיר זה נכתב ע"י חברתי, מירי מונק, חברת קיבוץ נירים. כשקראתי אותו הייתי בטוחה שהוא נכתב בהקשר לשיבה שלה לנירים, לאחרונה. בשיחה עמה התברר כי השיר נכתב ב-2021 לאחר שחזרה מביקור אצל אחותה, ופצמ"ר פגע בגג הממ"ד בביתה. מירי היא חברה ותיקה בקיבוץ נירים והחלה לפרסם שירים לפני כחמש שנים. דינה

כתובת המערכת: bimkomon@gmail.com

יש לשלוח חומר עד יום רביעי ב-09:00. במקרי שחריגים עד רביעי ב-16:00 - בתיאום מוקדם.